२० सर्गः ऊर्द्ध्वं मुहूर्त्तादह्नोऽङ्ग स्वामिनी स्म भव क्षितेः ।
राजपत्नीनियोगस्थमनुशाधि पुरीजनं ॥ १७ ॥

ज०म० ऊर्द्ध्वमित्यादि । तथा मुहूर्त्तादूर्द्ध्वं क्षितेः स्वामिनी भव स्म अङ्गेति सम्बोधनपदं अत्र स्मेलोडित्यनेन प्रैषे लोट् तत्र हि प्रैषातिसर्गप्राप्तकालेषु कृत्याश्चेति और्द्ध्वमौहूर्त्तिकइति च वर्त्तते प्राप्तकालतायां लोट् राघवसन्निधिं गन्तुं क्षितेः स्वामिनी भवितुं प्राप्तकाला देवी अन्यथा कालातिक्रमे मयि विरक्तेति रामोविरज्यते अन्यच्च इयमस्माकमाशंसा त्वं राजपत्नीनियोगस्थं महादेव्याज्ञाकरणतत्परं पुरीस्थमयोध्यावस्थितं जनं अनुशाधि विधेयीकुरु आशिषि लोट् शाहाविति शादेशः तस्य समानाश्रयत्वादसिद्धत्वे झझल्भ्योहेर्द्धिः ॥ १७ ॥

म० ऊर्द्ध्वमित्यादि । अङ्गेति सानुनयसम्बोधनेऽव्ययं मुहूर्त्तात् ऊर्द्ध्वं त्वं क्षितेः स्वामिनी भव पूर्व्ववत् प्राप्तकाले गी क्षितेः स्वामिनी भवितुं प्राप्तकालासीत्यर्थः राजपत्नीनियोगस्थं महादेव्याज्ञाकरणतत्परं पुरीजनं अयोध्यावासिनं अनुशाधि आज्ञापय आशिषि गी शासच्लुशासने जह्येधिशाधिहन्यस्तिशास्तिहिना ॥ १७ ॥

उत्तिष्ठस्व मते पत्युर्यतः स्वालङ्कृतौ तथा । प्रतिष्ठस्व च तं द्रष्टुं द्रष्टव्यं त्वं महीपतिं ॥ १८ ॥